

[Henry Christensen.]

ning for alle befolkningsgrupper. Når dette ikke skete, burde regeringen have vist sig beredvillig til at søge denne fejl rettet her under folketingsarbejdet. Jeg er naturligvis godt klar over, at man ikke kan udføre det arbejde, der kræves til at nå et resultat her, uden at have en betydelig sagkyndig arbejdskraft til rådighed. Dette har mine forhandlinger med den højtærede arbejdsminister yderligere overbevist mig om, og derfor kræves der rådighed over den administrative sagkundskab, som står til regeringens disposition; derfor kan opgaven kun løses, hvis regeringen vil medvirke positivt hertil.

Man har henvist til det udvalg, som den højtærede socialminister, sådan som det også fremgår af et af bilagene, har nedsat, og det fremgår heraf, at udvalget foruden overvejelse af hele den svenske, principielt helt anderledes opbyggede ordning også skal overveje, om og under hvilke nærmere vilkår det vil være hensigtsmæssigt at søge tillægspensionsordningen udvidet til at dække selvstændige erhvervsdrivende.

Jeg vil gerne fremhæve, at arbejdsministeren over for os i udvalget også har oplyst, at regeringen vil være indstillet på at forlange denne overvejelse foretaget først og fremskyndet, og dette tilsagn takker jeg naturligvis for; men jeg havde egentlig så ventet, at det også havde givet sig udslag i en tilsvarende præcisering af selve socialministerens kommissorium til udvalget. Dette er imidlertid ikke sket — det kan måske ske sidenhen — men heller ikke det kan være tilstrækkeligt for os. Man har ikke villet sætte en tidsfrist her, hvad man ikke var ængstelig for at gøre, da man skulle starte Arbejdsmarkedets Tillægspensionsordning. Man har ikke villet sætte en tidsfrist for det antal måneder, som man måtte have sat ind, hvis der skulle være skabt større tillid til, at det var noget, der hurtigt blev klaret.

Men det afgørende er, at jeg tror, det vil give ganske overordentlig ekstra vanskeligheder at gennemføre en løsning som en to tempi løsning. Jeg tror, det vil medføre i sig selv en række særlige vanskeligheder, som vi kunne have undgået ved en samlet løsning, vanskeligheder på en række områder.

Og det betyder én ting til: at vi heller ikke får mulighed for at gå i gang med en undersøgelse af, om vi kunne vedtage at lave en samlet løsning, hvorved vi havde fået en betydelig forenkling af det tilsyneladende meget besværlige og omfattende administrationsproblem, der nu skal løses. Da man jo så yderligere har afvist en opfordring til repræsentation i udvalget for de selvstændigt erhvervsdrivende og deres organisationer i spørgsmålet om behandlingen af disse samfundsgruppers indpasning i den almindelige tillægspensionsordning, må jeg sige, at indrømmelserne er såre beskedne og for os klart utilfredsstillende. Vi synes derfor fremdeles ikke, at folketinget og regeringen kan være bekendt at lade dette arbejde foreløbig gå fra sig, uden at vi har fået en samlet løsning. Vi har i udvalget og i betænkningen opfordret regeringen dertil, vi har ikke fået den tilstrækkelige tilslutning til at få et arbejde nu for den samlede løsning, og vi tror, at der derfor kun er den måde tilbage, at folketinget nu selv må tage stilling til dette spørgsmål, selv må tage stilling til, om det ikke finder, at fremgangsmåden må være den, at folketinget nu opfordrer regeringen til at gøre arbejdet således, at vi inden tredje behandling får en samlet løsning at tage stilling til.

På det ærede medlem hr. Asger Jensens og egne vegne vil jeg derfor stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til inden tredje behandling at udarbejde de ændringsforslag, der er fornødne for, at tinget kan tage stilling til en alle omfattende tillægspensionsordning, fortsætter folketinget behandlingen af lovforslaget.“

**Formanden:** Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg skal her udsætte tingets møde. Det genoptages kl. 12.

Mødet udsat kl. 11<sup>16</sup>.